

Cíle výchovy ke zdraví mají střední školy rozpracovány ve školních vzdělávacích programech. Kromě rozvoje znalostí, dovedností a postojů potřebných k ochraně zdraví a ke zdravému způsobu života je ve středním odborném vzdělávání významná bezpečnost a ochrana zdraví při práci v praktickém vyučování, které je po tělovýchovných aktivitách největším bezpečnostním rizikem při vzniku úrazů. Součástí všech školních vzdělávacích programů středního vzdělávání jsou aspekty fyzického, duševního a sociálního zdraví definované v klíčových a odborných kompetencích a v závazném obsahu vzdělávacích oblastí Člověk a zdraví (v gymnáziích) a Vzdělávání pro zdraví (ve středních odborných školách). Zásady zdravého životního stylu, charakteristika rizik jako důsledku nezdravých životních návyků žáků, formování rozvoje pozitivního sociálního chování, prevence rizikových jevů v chování žáků, zvládání zátěžových situací, ochrana člověka za mimořádných událostí, zvyšování tělesné zdatnosti žáků, možnosti uplatnění nových technologií s menší ekologickou zátěží a výchova k zodpovědnému chování ve smyslu udržitelného rozvoje se prolínají do vzdělávacích obsahů všeobecně-vzdělávacích a odborných předmětů i praktického vyučování. Cíle výchovy ke zdraví byly uskutečňovány také v nepovinném a zájmovém vzdělávání (zejména pravidelné pohybové aktivity) a v rámci realizovaných projektů na krajské, lokální, školní nebo třídní úrovni. Při naplňování stanovených cílů v oblasti výchovy ke zdraví střední školy velmi často spolupracovaly se sociálními partnery – rodina, specializovaná odborná pracoviště, instituce, firmy, občanská sdružení. Výchovu ke zdravému životnímu stylu podporovaly také kraje jako nejvýznamnější zřizovatelé formou dotačních programů.

V oblasti stravování byla inspekční činnost ve středních školách ve školním roce 2014/2015 zaměřena nejen na vlastní kontrolu školního stravování, ale rovněž na hodnocení úrovně poskytovaných stravovacích služeb včetně jejich edukativních dopadů, protože úlohou školního stravování je vhodným komplexním programem ovlivnit jak aktuální postoje žáků k výživě a stravování, tak i částečně usměrňovat jejich celoživotní výživové chování.

V průběhu kontrolní činnosti bylo zjištěno, že ve středních školách se v průměru stravovalo 65 % přihlášených žáků. Pravidla školního stravování byla nastavena vnitřními řády, jejichž obsah korespondoval se školským zákonem a byli s nimi seznámeni zákonní zástupci nezletilých žáků. Ve všech kontrolovaných subjektech rozsah poskytovaných služeb odpovídal vyhláске o školním stravování, školní jídelny zpravidla nabízely 2 a více druhů jídel, v případě potřeby i dietní stravování. Všechny školní jídelny zajišťovaly formou přílohy k jídelnímu lístku informace o alergenech. Strávníci byli ve většině případů správně rozděleni do věkových kategorií a tomu odpovídaly nastavené stravovací limity. Výše platby za 1 oběd byla v průměru 29 Kč (finanční limit 20–37 Kč).

Většina školních jídelen se snažila plnit výživové normy a zajišťovat dostatečně pestrou stravu doplněnou čerstvou zeleninou a ovocem. Výživové normy však nebyly naplněny zejména u komodit mléko a mléčné výrobky, ryby, ovoce a luštěniny. Téměř polovina školních jídelen využívala při přípravě pokrmů regionální potraviny, čerstvé, zejména mořské ryby a využívala konvence s vysokým stupněm zpracování pouze ve výjimečných případech. V průměru 3x měsíčně školní jídelny zařazovaly sladká bezmasá jídla a 3x slaná bezmasá jídla.

Zaměstnanci školních jídelen v 55 % případů spolupracovali s pedagogickými zaměstnanci a stravovací komisí zejména při přípravě jídelních lístků, účastnili se jednání s rodiči na třídních schůzkách, dnů otevřených dveří a informovali rodiče o školním stravování prostřednictvím webových stránek.

Přetrvává skutečnost, že v mnoha středních školách je v rozporu s realizovanými preventivními aktivitami na podporu zdraví a zdravého životního stylu sortiment produktů v potravinových a nápojových automatech.